

פלה דילך, מטרוניתא קדישא דילך, עלאה ותתאה, וכלא ברשות דעלת כל עלאין, אדון כל האדונים, מלך על כל המלכים דעילא ותתא, דאיהו יחיד בלא תגניא, ולית את ונקדה דמשתתף בהדיה, ולא שנוי גוונין דאינשא. דאיהו מארי כל מפתחאן, דרזין דהויות, ושמהן וכנויין, וכל רזין גניזין דחכמתא, דתפתח לון פלהו ליקרא דילך, עלת על כל עלות. אנא מתחנן קדמך, דתפתח לון ליקרא דילך, דיקרא דילך איהו מאבי ואמי דשמיא, ואב דכל ישראל, ואם דלהון, דאתמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמך, ועמך לית שותפו דאם בעלמא.

קם זמנא תגניא ואמר, מארי מתניתין, נשמתיך ורוחין ונפשין דלכון, אתערו כען פולהו, ואעברו שינתא מנכון, דאיהו ודאי משנה, ארח פשט דהאי עלמא. דאנא לא אתערנא בכו, אלא ברזין עלאין דעלמא דאתי, דאתון בהון (תהלים קכא) הנה לא ינום ולא יישן.

פתח ואמר, הא אוקמוה מארי מתניתין, בעל הבית בוצע ואורח מברך. ועוד אוקמוה, צריך לדקדק בה' מן המוציא. ותרין ההין אינון, לקבל שתי הלחם. שתי כפרות דשבת. י, איהו פביצה לכל חד וחד. ומאן איהו בעל הבית דבוצע. דא ו'.

אדהכי, הא סבא דסבין קא נחית לגביה, ואמר, רעיא מהימנא חזור בך. דהא לחם איהו ו', שתי כפרות דיליה, כמה דאמרת אינון ה' ה'. ודאי ו' איהו לקבל יעקב. ה' ה' לקבל לאה ורחל. י, פביצה לכל חד.

אמר ליה, סבא סבא, והא בכמה אתרין אוקמוה, דיעקב איהו בעל הבית, ויוסף אורח, דדרגיה יסוד חי עלמין, פליל ח"י ברכאן דצלותא, ובגין דא אוקמוה עליה, (משלי י) ברכות לראש צדיק. אמר ליה הכי הוא, פנגד יעקב, ה' ה' פנגד לאה ורחל. י פביצה לכל אחד. אמר לו, זקן זקן, ותרי בכמה מקומות בארוהו, שיעקב הוא בעל הבית, ויוסף אורח, שמדרגתו יסוד חי העולמים, פולל ח"י ברכות התפלה, ומשום זה אמרו עליו, (משלי י) ברכות לראש צדיק.

התורה שלך, פלה שלך, מלכה קדושה שלך, עליונה ותחתונה, והכל ברשות של עליון כל עליונים, אדון כל האדונים, מלך על כל המלכים של מעלה ומטה, שהוא יחיד בלי שני, ואין אות ונקדה שמשתתפת עמו, ולא שנוי גונים של אנשים. שהוא בעל כל המפתחות של סודות ההויות, ושמות וכנויים, וכל סודות הגנוזים של החכמה, שתפתח אותם פלם לכבודך, עליון על כל העלות. אני מתחנן לפניך שתפתח אותם לכבודך, שכבודך הוא מאבי ואמי שבשמים, ואב של כל ישראל ואם שלהם, שנאמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמך, ועמך אין שתף של אם בעולם.

קם זמן שני ואמר, בעלי המשנה, נשמות ורוחות ונפשות שלכם, התעוררו פעת כלכם והעבירו שנה מכס, שהיא ודאי משנה, דרך פשט של עולם הזה. שאני לא עוררתי בכם אלא בסודות עליונים של העולם הבא, שאתם בהם (תהלים קכא) הנה לא ינום ולא יישן.

פתח ואמר, הרי בארוהו בעלי המשנה, בעל הבית בוצע ואורח מברך. ועוד בארוהו, צריך לדקדק בה' מן המוציא. ושתי ה' הן פנגד שתי הלחם. שתי כפרות של השבת. אות י' היא פביצה של כל אחד ואחד. ומיהו בעל הבית שבוצע? זו אות ו'.

בין כך הנה זקן הזקנים הנה יורד אצלו ואמר, רועה נאמן, חזר בך, שהרי לחם הוא אות ו', שתי כפרות שלו, כמו שאמרת הן אותיות ה' ה'. ודאי אות ו' היא פנגד יעקב, ה' ה' פנגד לאה ורחל. י פביצה לכל אחד. אמר לו, זקן זקן, ותרי בכמה מקומות בארוהו, שיעקב הוא בעל הבית, ויוסף אורח, שמדרגתו יסוד חי העולמים, פולל ח"י ברכות התפלה, ומשום זה אמרו עליו, (משלי י) ברכות לראש צדיק.

וכלא קשוט. כל רזא באתריה, מה דאנא אמרית, ומה דאת אמרת. אבל ההוא דפליג נהמא מאן הוא.

אמר ליה, סבא אנת בדיוקניה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא אדם דמרפכתא עלאה, דאנפין דיליה יהוה. ובגין דא, ו' לחם, דאינון ה' ה'. ושיעורא דאוקמוה פזית וכביצה, הא אתמר פזית באן שמא משערין, דהא אוקמוה רבנן דאין עושין מצות חבילות, אוף הכי, לא נהבין תרין שיעורין באת י', למהוי פזית וכביצה. אלא תרי אלפא ביתות אינון, אית י' עלאה, ואית י' זעירא, י' מן יהוה, עלאה. י' מן אדני, זעירא. ואלין תרין, חד בפזית, וחד בכביצה, ברזא דא יאהדוניה. אתא סבא ונשיק ליה.

אדחבי קם פוצינא קדישא, פתח ואמר, ודאי קען מתחברין (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו, חדו חבריא ואמרו, זכאה הוא מאן דזכי למיכל מהאי נהמא, דאתמר ביה (משלי ט) לכו לחמו בלחמי. וזכאה נפשא דאתמר בה (ויקרא כב) מלחם אביה תאכל. ויכיל כל זר לא יאכל בו. דקודשא בריך הוא ביה אתמר, (מלאכי ב) הלא אב אחד לכלנו. ונפשא דאתעסקת באורייתא, מלחם אביה תאכל.

ומאן גרים לה דאכלת מלחם אביה. בגין דתבת בתיובתא (דף רמ"ה ע"א) ואתאחדת (נ"א ואתחדת) פנעוריה. הדא הוא דכתיב, (ויקרא כב) ושבה אל בית אביה פנעוריה, כגון (איוב לג) [ו]ישוב לימי עלומיו. כגוונא דאילנא דקציצו ליה, ואתחדש בשרשו. והאי איהו רזא, דמאן דמית בלא זרע.

ועוד אית רזא אתרא, דלבתר ייתי בגלגולא, ויתחדש כמלקדמין. והיינו אלמנה וגרושה, דאתתרכת מגנתא דעדן, ובגין דא אתקריאת גרושה, כגון (בראשית

אמר לו, כך הוא, והכל אמת. כל סוד במקומו, מה שאני אמרתי ומה שאתה אמרת. אבל זה שבוצע את הלחם מיהו?

אמר לו, זקן, אתה בדמותו, וזה שם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וזה אדם של המרפכה העליונה שהפנים שלו יהוה. ומשום זה ו' - לחם, שהן ה' ה'. ושיעור ששקבעו פזית וכביצה, הרי נתבאר פזית באיזה שם משערים, שהרי בארו חכמים שאין עושים מצוות חבילות, אף כאן לא נוהגים שני שעורים באות י', להיות פזית וכביצה. אלא שתי אלפא ביתות הן, יש י' עליונה, ויש י' קטנה. י' מן יהוה - עליונה. י' מן אדני - קטנה. ואלו השתיים, אחת בפזית ואחת בכביצה, בסוד זה השלוב יאהדוניה. בא הזקן ונשק לו.

בין כך קם המנורה הקדושה, פתח ואמר, ודאי פעת מתחברים (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו. שמחו החברים ואמרו, אשריו מי שזוכה לאכל מהלחם הזה שנאמר בו (משלי ט) לכו לחמו בלחמי, ואשרי הנפש שנאמר בה (ויקרא כב) מלחם אביה תאכל. (שם) וכל זר לא יאכל בו. שהקדוש ברוך הוא בו נאמר, (מלאכי ב) הלא אב אחד לכלנו. והנפש שעוסקת בתורה - מלחם אביה תאכל.

ומי גרם לה שאוכלת מלחם אביה? משום שחזרה בתשובה ונאחזת (ומתחדשת) פנעוריה. זהו שכתוב (ויקרא כב) ושבה אל בית אביה פנעוריה, כמו (איוב לג) [ו]ישוב לימי עלומיו. כמו האילן שקצצו אותו ומתחדש בשרשו. וזהו סוד של מי שמת בלי זרע.

ועוד יש סוד אחר, שלבסוף יבוא בגלגול ויתחדש כדמון. וזהו אלמנה וגרושה, שהתגרשה מגן עדן, ומשום זה נקראת גרושה, כמו (בראשית א) ויגרש את האדם. ומה גרם לה? משום שזרע אין לה, שמת בלא בניס. ושבה אל בית אביה פנעוריה, ששבה בעולם הזה באותו נער בן

א ויגַרְשׁ אֶת הָאָדָם. וּמֵאֵן גָּרִים לָהּ. בְּגִין דְּזַרְעֵי אֵין לָהּ, דְּמִית בְּלֹא בְנִין. וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ פְּנֵעוּרִיהָ, דְּתַבְתּ בְּהָאֵי עֲלֵמָא בְּהָהוּא נַעַר בֶּן יָבָם, וְהֵינּוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ פְּנֵעוּרִיהָ. וּלְבַתֵּר דְּזַכַּת לְזַרְע מִלְּחָם אָבִיהָ תֹאכַל. וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ וְגו' (דְּבָרִים כה) לֹא תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה, לְאִישׁ זָר.

אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, הֲלֵל וְשִׁמְאֵי, דְּאֵתוּן, חַד מְסֻטְרָא דְרַחֲמֵי, וְחַד מְסֻטְרָא דְדִינָא, דְּאֵינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְּרַגִּין דְּאֲבָרְהֵם וַיִּצְחָק. וְאֵתוּן מְגוּזְעִיָּהוּ, אֲתַכְּנָשׁוּ הָכָא, אֵתוּן וְתַמְנִין תְּלַמִּידִים דְּהוּוּ לִיהּ לְהֲלֵל. וְאִוְף הֵכִי תְלַמִּידֵי בֵית שִׁמְאֵי, לְסַעוּדְתָא דְּמִלְּכָא.

הָא אִוְקְמַתוּן, אֵתוּן וְחִבְרִיָּא דְּעַמְכוּן, מְאָרֵי דְּהוּרְאוֹת, דְּאִוְקְמַתוּן, אֵין הַבּוֹצֵעַ רְשָׁאֵי לְמִיכַל, עַד שְׁיַעֲנוּ אֲמִן מְאָרֵי סַעוּדְתָא, וְלִית מְאָרֵי סַעוּדְתָא רְשָׁאֵין לְמִיכַל, עַד שְׁיֹאכַל הַבּוֹצֵעַ. וְדָאֵי כַד בָּצַע בְּעַל הַבֵּית, וּבָצַע לְאֵינוּן מְאָרֵי סַעוּדְתָא, לָאוּ לְכַלְהוּ מְשַׁעַר שַׁעוּרָא חֲדָא, דְּלָאוּ אִוְרַח אֲלִין בּוֹצֵעִין, לְבָצוּעַ בְּשׁוּהָ, דְּלִזְמַנִּין יְהִיב לְדָא כְּבִיצָה, וּלְדָא כְּזִית.

וְכַד עוֹנִין אֲמִן עַל הָאֵי בְּצִיעָא, קָדָם דְּיִיכוּל בְּעַל הַבֵּית, מְחַפְרִין תְּרִין שְׁיַעוּרִין פְּחֲדָא, בְּכְזִית וּכְבִיצָה, יְאָהֲדוּנְהֵי, אֲמִן, דָּא לָאוּ אִיהוּ עַל הָאֲכִילָה, אֲלֵא עַל הַבְּצִיעָה, לְבַתֵּר דְּאֵינוּן שְׁיַעוּרִין מְצֻטְרָפִין בְּאֲמִן, יִיכוּל בְּעַל הַבֵּית. וְהֵינּוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי, וּלְבַתֵּר אֲכַלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים. אֲכַלוּ רַעִים, מְאָרֵי סַעוּדְתָא. דִּיהוּן בְּנִין בְּדִיוקְנָא דְּאֲבוּהוּן.

הָא הָכָא לְחָם בְּשִׁתֵּי כְּכָרוֹת, וְשְׁיַעוּרוֹ בְּזִית וּכְבִיצָה. מְאֵי נִיהוּ לְחָם הַפְּנִים דְּפִתוּרָא דְּמִלְּכָא. אֲלֵא הָא אִוְקְמוּהָ, דְּאִית לִיהּ תְּרִיסַר אַנְפִּין. וּמְאֵי נִיהוּ. אֲלֵא אֵינוּן אַרְבַּע אַנְפֵי אַרְיָה. אַרְבַּע אַנְפֵי שׁוּר. אַרְבַּע אַנְפֵי נֶשֶׁר. וְאֵינוּן (בְּמַדְבָּר ו) יְבָרְכֶךָ יְהוָה. יָאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.

זֶה פְּרָשׁוּהוּ, שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁתִּים עֲשָׂרָה פְּנִים. וּמֵהָן? אֲלֵא הֵן אַרְבַּע פְּנִים שֶׁל אַרְיָה, אַרְבַּע פְּנֵי שׁוּר, אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר. וְהֵם (בְּמַדְבָּר ו) יְבָרְכֶךָ יְהוָה. יָאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.

הֵיכָם, וְזֵהוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ פְּנֵעוּרִיהָ. וּלְבַסוּף שְׁזַכַּתָּה לְזַרְע - מִלְּחָם אָבִיהָ תֹאכַל. וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ וְגו' (דְּבָרִים כה) לֹא תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה - לְאִישׁ זָר. אָמַר הַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן, הֲלֵל וְשִׁמְאֵי, שְׁאֲתָם אֶחָד מִצַּד הַרְחֻמִּים וְאֶחָד מִצַּד הַדִּין, שְׁהֵם חֶסֶד וּגְבוּרָה, מְדַרְגוֹת שֶׁל אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק. וְאֲתָם מְהִגְזַע שְׁלָהֶם, הָאֲסַפּוּ לְכָאן אֲתָם וְשִׁמּוֹנִים תְּלַמִּידִים שְׁהִיוּ לוֹ לְהֲלֵל, וְאִוְף כֶּף תְּלַמִּידֵי בֵית שִׁמְאֵי, לְסַעוּדַת הַמִּלְּכָא.

הָרִי בְּאַרְתָּם, אֲתָם וְהַחֲבָרִים שְׁעַמְכָם, בְּעֲלֵי הוּרְאוֹת, שְׁבַאֲרָתָם אֵין הַבּוֹצֵעַ רְשָׁאֵי לְאֲכַל עַד שְׁיַעֲנוּ אֲמִן בְּעֲלֵי הַסַּעוּדָה, וְאֵין בְּעֲלֵי הַסַּעוּדָה רְשָׁאִים לְאֲכַל עַד שְׁיֹאכַל הַבּוֹצֵעַ. וְדָאֵי פְּאֶשֶׁר בּוֹצֵעַ בְּעַל הַבֵּית, וּבּוֹצֵעַ לְאוֹתָם בְּעֲלֵי הַסַּעוּדָה, לֹא לְכָלֶם מְשַׁעַר שַׁעוּרָא אֶחָד, שְׁאֵין דְּרָף אֵלוּ הַבּוֹצֵעִים לְבָצַע בְּשׁוּהָ, שְׁלַפְעָמִים נוֹתֵן לְזָה פְּבִיצָה, וּלְזָה כְּזִית.

וְכַאֲשֶׁר עוֹנִים אֲמִן עַל בְּצִיעָה זֹה, קָדָם שְׁיֹאכַל בְּעַל הַבֵּית, מְחַפְרִים שְׁנֵי שַׁעוּרִים פְּאֶחָד בְּכְזִית וּכְבִיצָה, שְׁלוּב יְאָהֲדוּנְהֵי - אֲמִן זֶה אֵינוּ עַל הָאֲכִילָה, אֲלֵא עַל הַבְּצִיעָה. לְאַחַר שְׁאֵלוּ הַשַּׁעוּרִים מְצֻטְרָפִים בְּאֲמִן, יֹאכַל בְּעַל הַבֵּית. וְזֵהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי. וְאַחַר כֶּף - אֲכַלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים. אֲכַלוּ רַעִים - בְּעֲלֵי הַסַּעוּדָה. שְׁיַהֲיוּ הַפְּנִים בְּדַמוֹת אֲבוֹתָם.

הָרִי כָאן לְחָם בְּשִׁתֵּי כְּכָרוֹת, וְשַׁעוּרוֹ - כְּזִית וּכְבִיצָה. מְהוּ לְחָם הַפְּנִים שֶׁל שְׁלַחַן הַמִּלְּכָא? אֲלֵא זֶה פְּרָשׁוּהוּ, שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁתִּים עֲשָׂרָה פְּנִים. וּמֵהָן? אֲלֵא הֵן אַרְבַּע פְּנִים שֶׁל אַרְיָה, אַרְבַּע פְּנֵי שׁוּר, אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר. וְהֵם (בְּמַדְבָּר ו) יְבָרְכֶךָ יְהוָה. יָאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.

וּמְנַלְן דְּלַחַם הַפָּנִים אִיהוּ מִפְתוֹרָא דְּמִלְפָּא. דְּכַתִּיב, (יחזקאל מא) וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה.

ז"ה: תְּרִיסָר אַנְפִּין. וְאוֹף הָכִי, מָאן דְּאִית לֵיה, בְּעֵי לְתַקְנָא וְלִסְדְּרָא עַל פְּתוּרֵיה, אַרְבַּע פְּכוֹת בְּכָל סְעוּדַתָּא דְּשַׁבַּת, לְתַלְת סְעוּדַתֵי תְּרִיסָר אַנְפִּין.

וְאִי תִימָא לָאו אֵינוֹן אֶלָּא שִׁית מִדְּאוּרֵייתָא, מִשּׁוּם לַחַם מִשְׁנָה. אֶלָּא לָא נִיכּוּל לְמַדְכַּר ו', בְּלֹא חֲבָרִיה, ו' ו', שִׁית מִלְּעִילָא לְתַתָּא, וְשִׁית מִלְּתַתָּא לְעִילָא. לְקַבַּל שִׁית דְּרַגְיִן דְּכַרְסֵיָא עֲלָאָה. וְשִׁית דְּרַגְיִן דְּכַרְסֵיָא תַתָּאָה. שִׁית בְּאַתְבְּסֵיָא. וְשִׁית בְּאַתְגְּלֵיָא. (דברים כט) הַנְּסֻתוֹת לִיהוָ"ה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם.

וְלַחְמֵי תוֹדָה אֵינוֹן אַרְבַּעִין חִלוֹת, עֲשָׂרָה רְקִיקִין. עֲשָׂרָה רְבוּכִין. עֲשָׂרָה שֶׁל חֶמֶץ. עֲשָׂרָה שֶׁל מִצֵּה. הָא אֵינוֹן מ'. לְקַבַּל י' מִן יְהוָ"ה. ד' אַנְפֵי אָדָם. י' מִן יְהוָ"ה, ד' אַנְפֵי אַרְיָה. י' מִן יְהוָ"ה, ד' אַנְפֵי שׁוֹר. י' מִן יְהוָ"ה, ד' אַנְפֵי נֶשֶׁר. הָאִי אִיהוּ תְּקוּנָא קַדְמָאָה דְּפְתוֹרָא דְּמִלְפָּא, דְּאֵינוֹן עֲשָׂרָה דְּבָרִים דְּצָרִיף בַּר נֶשׁ לְאַנְהָגָא בְּפְתוֹרָא דְּשַׁבַּת.

חַד, לְתַקְנָא פְתוֹרָא כְּמָאן דְּאָכִיל קָמֵי מִלְפָּא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָ"ה. תְּנִינָא, נְטִילַת יָדִים, עַד שְׁעוּרָא דְּגִזְרוּ רַבָּנָן, דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ קְשָׁרִין, דְּבַהוּן אַרְבַּעָה עֲשָׂר פְּרָקִין. וְאוֹף הָכִי אַרְבַּעָה עֲשָׂר פְּרָקִין אֵינוֹן, דִּיד שְׁמָא לָא. וְאֵינוֹן שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים פְּרָקִין. לְקַבְּלֵיהוּ כ"ח יְהוָ"ה, דְּאֵינוֹן שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים אַתְנוּן דְּקָרָא קַדְמָאָה דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית. דְּאַתְמַר בְּהוּן, (במדבר יד) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח יְהוָה.

וְעֲשָׂר אַצְבָּעָאן, רְמִיזֵי לְעֲשָׂר אַמִּירָן דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מְתַנִּיתִין, מָאן דְּמִזְלִזֵל בְּנְטִילַת יָדִים, נַעְקַר מִן הָעוֹלָם. אַמְאֵי. בְּגִין דְּאִית בְּהוּן רְזָא דְּעֲשָׂר אַמִּירָן, וְשְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים אַתְנוּן, דְּבַהוּן אַתְבְּרֵי עֲלָמָא.

וּמְנַלְן לָנוּ שְׁלַחַם הַפָּנִים הוּא מִשְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ? שְׁפָתוּב (יחזקאל מא) וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. ז"ה - גִּימְטְרִיא שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פָּנִים. וְאַף כֶּף, מִי שֵׁישׁ לוֹ, צָרִיף לְתַקֵּן וְלִסְדֹּר עַל שְׁלַחַן אַרְבַּע פְּכוֹת בְּכָל סְעוּדָה שֶׁל שַׁבַּת, לְשַׁלֵּשׁ סְעוּדוֹת - שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פָּנִים.

וְאִם תְּאֵמַר שְׁאִינָם אֶלָּא שֵׁשׁ מִהַתוֹרָה, מִשּׁוּם לַחַם מִשְׁנָה - אֶלָּא לָא נוּכַל לְהַזְכִּיר שֵׁשׁ בְּלֵי חֲבָרוֹ. ו' ו', שֵׁשׁ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, וְשֵׁשׁ מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה, כְּנֶגֶד שֵׁשׁ מִדְּרָגוֹת שֶׁל הַפֶּסַח הָעֲלִיּוֹן וְשֵׁשׁ מִדְּרָגוֹת שֶׁל הַפֶּסַח הַתַּתָּיוֹן. שֵׁשׁ בְּהַסְתֵּר, וְשֵׁשׁ בְּגִלוּי. (דברים כט) הַנְּסֻתוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם.

וְלַחְמֵי תוֹדָה הֵם אַרְבַּעִים חִלוֹת. עֲשָׂרָה רְקִיקִין, עֲשָׂרָה רְבוּכִין, עֲשָׂרָה שֶׁל חֶמֶץ. עֲשָׂרָה שֶׁל מִצֵּה. הָרִי הֵם אַרְבַּעִים. כְּנֶגֶד אוֹת י' מִן יְהוָ"ה, ד' פְּנֵי אָדָם. י' מִן יְהוָ"ה, ד' פְּנֵי אַרְיָה. י' מִן יְהוָ"ה, ד' פְּנֵי שׁוֹר. י' מִן יְהוָ"ה, ד' פְּנֵי נֶשֶׁר. זֶהוּ תְּקוּן רֵאשׁוֹן שֶׁל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה דְּבָרִים שְׁצָרִיף אָדָם לְהַנְהִיג בְּשְׁלַחַן הַשַּׁבַּת.

אַחַד - לְתַקֵּן שְׁלַחַן כְּמִי שְׁאוּכַל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. זֶהוּ שְׁפָתוּב זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָ"ה. שְׁנֵי - נְטִילַת יָדִים עַד שְׁעוּר שְׁגִזְרוּ חֲכָמִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ קְשָׁרִים שְׁבָהֵם אַרְבַּעָה עֲשָׂר פְּרָקִים. וְאַף כֶּף אַרְבַּעָה עֲשָׂר פְּרָקִים הֵם שֶׁל יָד שְׁמָא לָא. וְהֵם שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים פְּרָקִים. כְּנֶגֶדָם נֵאמַר כ"ח יְהוָ"ה, שֶׁהֵם שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת שֶׁל

פְּסוּק רֵאשׁוֹן שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שְׁנֵאמַר בְּהֵם (במדבר יד) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח יְהוָה. וְעֲשָׂר אַצְבָּעוֹת רוּמְזוֹת לְעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. וּמִשּׁוּם זֶה בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, מִי שְׁמִזְלִזֵל בְּנְטִילַת יָדִים, נַעְקַר מִן הָעוֹלָם. מְדוּעָ? מִשּׁוּם שֵׁישׁ בְּהֵם סוּד שֶׁל עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת וְשְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת שְׁבָהֵם נְבָרָא הָעוֹלָם.